

Ваучери, мікрогранти, професійне навчання:

широкі можливості
для бізнесу і людей

4 с.

Кожен має знати, як діяти у разі небезпеки

Інтерв'ю з фахівцем
цивільного захисту
Наталинської сільради

5 с.

До уваги внутрішньо переміщених осіб: зміни в законодавстві

6-7 с.

Кредити для аграріїв

Із початку нового 2024 року 1 773 агрогосподарства уже отримали 8,6 мільярда гривень банківських кредитів на розвиток, повідомляє Міністерство аграрної політики та продовольства України. Зокрема, за державною програмою «Доступні кредити 5-7-9» — 633 господарства профінансовано на 2,3 млрд гривень.

Найбільший обсяг кредитів за різними програмами отримали аграрії таких областей:

- Київська — 4,1 млрд грн виділено для 154 підприємств;
- Тернопільська — 598,6 млн грн для 63;
- Дніпропетровська — 459,7 млн грн для 139;
- Чернігівська — 364,1 млн грн — 56;
- Харківська — 359 млн грн — для 90;
- Львівська — 325,6 млн грн — для 102.

За програмою «Доступні кредити 5-7-9» Харківщина одержала 325,9 млн грн для сорока господарств.

Довідково

Пільгове фінансування агропродуцентів за Програмою «Доступні кредити 5-7-9» протягом 2024-2025 років є можливим завдяки підтримці Світового банку в рамках «Екстреного проекту надання інклюзивної підтримки для відновлення сільського господарства України (ARISE)». Програма спрощує доступ мікро- та малого бізнесу до банківського кредитування. Аграрії можуть отримати кредит у розмірі до 90 млн гривень. Кредитування надається під 5-9% річних, залежно від категорії кредиту та суб'єкта підприємництва.

minagro.gov.ua

Чекаємо швидкого повернення додому

У фізкультурно-оздоровчому комплексі м. Краснограда відбувся футбольний турнір «Дорога додому» на підтримку безвісти зниклих та полонених бійців 53-ї окремої механізованої бригади імені князя Володимира Мономаха. Серед них — і нашого земляка Микити Гулька.

інформації, зокрема і з боку росії.

— Кожен із нас, чий близький стави бранцем або зникли безвісти, не припиняє пошуки. Поки залишається бодай один відсоток надії дзнатися, що з ними трапилося і де вони зараз, ми не зупинимося, — каже Тетяна.

Цих людей об'єднала одна біда. Разом вони організують заходи на підтримку рідних. І не лише в Україні. Нещодавно провели акцію у Швейцарії. До неї долучився й місцевий люд. Жителі цієї далекої країни разом з українцями тримали портрети захисників, які стали жертвами війни. Хочуть з допомогою третіх країн докритися до рф.

Однак потрібно, щоб і земляки героїв відчували цей біль та не залишалися байдужими. Тож футбольний турнір

у Краснограді влаштували саме з цією метою.

Десять команд із різних громад Харківщини приїхали до нашого міста, аби в такий спосіб підтримати полонених і зниклих безвісти військовослужбовців 53-ї ОМБр імені князя Володимира Мономаха.

Урочисте відкриття змагань. Гімн України. Підняття Державного Прапора. Звучать слова «Слава Україні!» і у відповідь багатоголосе — «Героям Слава». До присутніх у залі звертаються Красноградський міський голова Світлана Кривенко, начальник групи морально-психологічного забезпечення Красноградського РТЦК та СП майор Олександр Іванченко, організаторка турніру Тетяна Грига.

Головний суддя Олександр Шатохін дає старт

змаганням. Представники команд проводять жеребкування. Футболісти розігруються перед виходом на майданчик. Лунає свисток арбітра: розпочинається перша гра.

Це було насправді захопливе спортивне дійство. Скільки разів уболівальники затамували подих: напружених, але все ж цікавих, ситуацій біля футбольних воріт виникало чимало.

Згодом Олександр Шатохін поділиться враженнями:

— Ми провели дуже гарний турнір. Величезне спасибі командам, які, незважаючи на погоду, відгукнулися на запрошення і таким чином підтримали наших захисників, які зникли безвісти або перебувають у полоні.

Продовження на 2 с.

Це трагічна і надзвичайно болюча сторінка російсько-української війни. Насамперед для родин тих, хто пішов на боротьбу з ворогом у перші дні окупації і чия доля досі невідома. Хтось із цих бійців зник безвісти, дехто потрапив у полон, але де вони, як себе почувають і чи мають шанс на повернення — батьки, дружини та діти не знають.

Чоловіки і жінки, що приїхали минулої суботи до Краснограда, розповідають свої історії. Усі вони схожі.

Їхні рідні у складі 53-ї ОМБр потрапили на Донеччину: Волноваха, Володимирівка, Микільське, Бахмут... Це було навесні 2022-го. Відтоді про них нічого невідомо. Навіть про тих, хто має статус полоненого.

Один із військових — красноградець Микита Гулька.

— Син закінчив ЗОШ № 1 ім. О. І. Копиленка, потім — місцевий професійний ліцей. Працював зварювальником на одному з газовидобувних підприємств, — розповідає його мама Тетяна Грига (на фото друга зліва). — Лише демобілізувався після проходження строкової служби, як розпочалася війна.

Він пішов на фронт добровольцем, аби захистити найближчих людей, рідне місто, Батьківщину. Майже два роки минуло з того часу, як хлопець востаннє виходив на зв'язок... У бригаді підтвердили, що боєць потрапив у полон. Але більше жодної